

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 19Pc/3/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419200859
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gindlová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6419200859.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Gindlovou, v právnej veci zrušenia vyživovacej povinnosti navrhovateľa: W. T., C.. XX.X.XXXX, D. S. N. XXX/X, XXX XX Ž.X., Š. L. O., v konaní právne zastúpený: Mgr. et Mgr. Lívia Šouc Kostová, advokátka so sídlom Pod Donátom 5, 965 01 Žiar nad Hronom, proti osobe oprávnenej z vyživovacej povinnosti: D. T., C.. XX.XX.XXXX D. S. B.. I. XX, XXX XX Ž., prechodný pobyt: O. XX, XXX XX B., C.Á. U., Š. L. O., v konaní o návrhu navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti, takto

rozhodol:

Súd **z r u š u j e** vyž. povinnosť navrhovateľa W. T., C.. XX.XX.XXXX voči osobe oprávnenej z vyživovacej povinnosti D. T., C.. XX.XX.XXXX, ktorá bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 12C/207/2014-338 zo dňa 13.03.2018, s účinnosťou od 02.09.2017.

Žiaden z účastníkov konania **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľ (otec plnoletého dieťaťa) sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 06.03.2019 domáhal, aby súd zrušil jeho vyživovaciu povinnosť voči plnoletej dcére D. s účinnosťou od 02.09.2017. V návrhu poukázal na to, že jeho vyživovacia povinnosť voči dcére bola určená rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 8P/271/2009-56 zo dňa 29.07.2009. Následne za obdobie od 19.12.2014 do 01.09.2017 bola jeho vyživovacia povinnosť voči dcére určená rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 12C/207/2014-338 zo dňa 13.03.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22.11.2018. V danom rozsudku súd uviedol, že dcéra je schopná samostatne sa živiť a uspokojovať všetky svoje potreby z pravidelnej odmeny za svoju prácu od septembra 2017, nakoľko sa zamestnala v družine pre deti a mládež pod mestom B. s príjmom okolo X.XXX,XX € mesačne. Z uvedeného dôvodu žiadal navrhovateľ zrušiť vyživovaciu povinnosť voči plnoletej dcére s účinnosťou od 02.09.2017.

2. Osoba oprávnená z vyživovacej povinnosti (plnoletá dcéra) vo svojom vyjadrení k návrhu, ktoré súdu doručila mailovým podaním, poukázala na to, že s návrhom na zrušenie vyživovacej povinnosti od 02.09.2017 súhlasí. Svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnila z dôvodu hospodárnosti konania, nakoľko žije mimo územia SR. Vo svojom podaní neuviedla žiadne prostriedky procesného útoku .

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom 12C/207/2014 - najmä rozsudkom č.k. 12C/207/2014-338 zo dňa 13.03.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 16Co/207/2018-391 zo dňa 22.11.2018 ako aj ostatnými listinnými dôkazmi založenými v spisovom materiáli a zistil nasledovný skutkový stav veci:

X. D. T. je plnoletá dcéra navrhovateľa, ktorá bola narodená v manželskom zväzku jej rodičov. Manželstvo rodičov bolo rozvedené rozhodnutím Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 13C/174/2003, kedy bola B.. D. zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zviazaný k plneniu vyživovacej povinnosti. Následne bola vyživovacia povinnosť otca ustálená rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 8P/134/2007-48 zo dňa 17.07.2007 u B.. D. na sumu 1.400,- Sk mesačne s účinnosťou od 01.04.2007. Daná vyživovacia povinnosť bola zvýšená rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 8P/217/2009-56 zo dňa 29.07.2009 na sumu 95,- € mesačne s účinnosťou od 01.07.2009. Naposledy bolo o vyživovacej povinnosti otca k D. rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 12C/207/2014-338 zo dňa 13.03.2018, ktorým bola zvýšená vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči D., zo sumy 95,- € mesačne na sumu 150,- € mesačne za obdobie od 09.12.2014 - 01.09.2017. Súčasne bolo týmto rozhodnutím určené zameškané výživné vo výške 1.800,71 € a navrhovateľovi súd povolil splácať zameškané výživné v splátkach vo výške 100,- € mesačne splatných vždy do 20. dňa v mesiaci k rukám D. až do celkového zaplatenia. Predmetné rozhodnutie bolo rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16Co/207/2018-391 zo dňa 22.11.2018 potvrdené. V predmetnom rozhodnutí tunajší súd ohraničil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči D. do dátumu 01.09.2017, nakoľko vykonaným rozsiahlym dokazovaním ustálil, že plnoletá dcéra navrhovateľa nemala schopnosť samostatne sa živiť v období od septembra 2014 do septembra 2017, po tomto dátume nadobudla schopnosť samostatne sa živiť.

5. Podľa § 62 ods. 1 zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

6. Z vyššie citovanej zákonnej dikcie vyplýva, že rodičia sú povinní prispievať na výživu svojich detí do doby, pokiaľ tieto nie sú schopné samostatne sa živiť. Cieľom tejto právnej úpravy je zabezpečiť výživu ekonomicky najslabšej skupine osôb spoločnosti - deťom. Povinnými subjektmi sú v danom prípade rodičia dieťaťa, t.j. matka a otec. Kedy nastane takýto právny stav, závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa, schopnosť vykonávať práce, odôvodnené záujmy a potreby, ako i majetkové pomery.

7. V danom prípade sa navrhovateľ domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti od dátumu 02.09.2017. Plnoletá dcéra (osoba oprávnená z vyživovacej povinnosti) so zrušením vyživovacej povinnosti k danému dátumu súhlasila, voči návrhu navrhovateľa nevzniesla žiadne výhrady, v konaní neprodukovala žiadne prostriedky procesného útoku, ktorými by spochybňovala nárok navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti voči nej. Vzhľadom k tomu, že medzi účastníkmi konania došlo ku konsenzu ohľadne predmetu sporu, ktorá skutočnosť vyplynula z dokazovania vykonaného v konaní 12C/207/2014, kedy bolo ustálené, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči plnoletej dcére trvá do 01.09.2017 a od uvedenej doby je plnoletá dcéra schopná samostatne sa živiť, nakoľko jej príjmy ktoré dosahuje plne pokrývajú vzniknuté výdavky, súd považoval návrh žalobcu za nesporný. Vykonaným dokazovaním považoval súd za preukázané, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa mala trvať do septembra 2017 kedy sa plnoletá dcéra D. v súvislosti s povinnou praxou ako súčasťou štúdia riadne zamestnala a za to dostávala pravidelný plat praktikantky, ktorý pokrýval jej nevyhnutné výdavky, a teda v tomto období (aj keď táto praktická časť je súčasťou štúdia), bola navrhovateľka schopná vzhľadom na tento pravidelný príjem samostatne sa užiť. Z vyššie uvedených dôvodov tunajší súd v rozsudku 12C/207/2014-338 zo dňa 13.03.2018 ohraničil vyživovaciu povinnosť otca do 01.09.2017. Keďže uvedená skutočnosť medzi účastníkmi konania nebola sporná súd zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa (otca plnoletej osoby) voči plnoletej dcére (osobe oprávnenej z vyživovacej povinnosti) s účinnosťou od 02.09.2017 (tak ako to požadoval navrhovateľ v samotnom návrhu).

8. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania, keďže súd nevzhladol ani na jednej zo strán účastníkov konania žiadne okolnosti vhodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mal niektorému z nich trovy konania priznať.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech

bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Toto právo nemajú účastníci konania, ktorí sa vzdali práva podať odvolanie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 Exekučného poriadku) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 Exekučného poriadku).

Podľa štvrtej časti CMP sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému. Podľa štvrtej časti CMP sa postupuje aj pri výkone rozhodnutia o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní. Podľa štvrtej časti CMP sa postupuje aj vtedy, ak z osobitného predpisu alebo z medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vyplýva vykonateľnosť dohody alebo verejnej listiny, ktorou bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.